

اهمیت مرگ و قیام مسیح در چیست؟



(لوقا ۷: ۲۴)

قرائت از کلام خدا:

اینک بنده من با عقل رفتار خواهد کرد و عالی و رفیع و بسیار بلند خواهد شد. چنانکه بسیاری از تو در عجب بودند (از آن جهت که منظر او از مردمان و صورت او از بنی آدم بیشتر تباه گردیده بود). همچنان بر امت‌های بسیار خواهد پاشید و به سبب او پادشاهان دهان خود را خواهند بست زیرا چیزهایی را که برای ایشان بیان نشده بود خواهند دید و آنچه را که نشنیده بودند خواهند فهمید.

کیست که خبر ما را تصدیق نموده و کیست که ساعد خدا/وند بر او منکشف شده باشد؟ زیرا به حضور وی مثل نهال و مانند ریشه در زمین خشک خواهد روید. او را نه صورتی و نه جمالی می‌باشد. و چون او را می‌نگریم منظری ندارد که مشتاق او باشیم. خوار و نزد مردمان مردود و صاحب غمها و رنج دیده و مثل کسی که رویها را از او بپوشانند و خوار شده که او را به حساب نیاوردیم. لکن او غم‌های ما را بر خود گرفت و دردهای ما را بر خویش حمل نمود. و ما او را از جانب خدا زحمت کشیده و مضروب و مبتلا گمان بردیم. و حال آنکه به سبب تقصیرهای ما مجروح و به سبب گناهان ما کوفته گردید. و تأدیب سلامتی ما بر وی آمد و از زخمهای او ما شفا یافتیم. جمیع ما مثل گوسفندان گمراه شده بودیم و هریکی از ما به راه خود

برگشته بود و *خداوند* گناه جمیع ما را بروی نهاد. او مظلوم شد اما تواضع نموده، دهان خود را نگشود. مثل بره‌ای که برای ذبح می‌برند و مانند گوسفندی که نزد پشم برنده‌اش بی‌زبان است همچنان دهان خود را نگشود. از ظلم و از داوری گرفته شد. و از طیفه او که تغکر نمود که او از زمین زندگان منقطع شد و به جهت گناه قوم من مضروب گردید؟ و قبر او را با شریبان تعیین نمودند و بعد از مردنش با دولتمندان. هرچند هیچ ظلم نکرد و در دهان وی حيله‌ای نبود. اما *خداوند* را پسند آمد که او را مضروب نموده، به دردها مبتلا سازد. چون جان او را قربانی گناه ساخت، آنگاه ذریت خود را خواهد دید و عمر او دراز خواهد شد و مسرت *خداوند* در دست او میسر خواهد بود. ثمره مشقت جان خویش را خواهد دید و سیر خواهد شد. و بنده عادل من به معرفت خود بسیاری را عادل خواهد گردانید زیرا که او گناهان ایشان را بر خویشتن حمل خواهد نمود. بنابراین او را در میان بزرگان نصیب خواهم داد و غنیمت را با زورآوران تقسیم خواهد نمود، به جهت اینکه جان خود را به مرگ ریخت و از خطاکاران محسوب شد و گناهان بسیاری را بر خود گرفت و برای خطاکاران شفاعت نمود. (اشعیا ۱۲:۵۲-۱۲:۵۳) (دعا کنیم)

مقدمه:

مسیح برای گناهان ما مصلوب شد و برای برگردانیدن ما از گناهانمان قیام کرد (اعمال ۲:۲۶). اگر مسیح مصلوب نمی‌شد و قیام نمی‌کرد، امروز هیچ کلیسایی و هیچ ایمانی و امیدی و نجاتی و اطمینانی به حیات جاودن وجود نمیداشت (اول فرنتیان ۱۵:۱۴). ولی خدا را شکر که مسیح مصلوب شد و قیام کرد (اول فرنتیان ۱۵:۲۰) و حقانیت محبت خدا و مسیحیت و کتاب مقدس و وعده‌های خدا را ثابت کرد. متاسفانه با پیدایش الهیاتی‌های نو و غلط در مسیحیت (نظیر نو ارتودکسی و لیبرالیسم و عقاید غلط بولتمان)، ما به عنوان یک مسیحی قبل از هر چیز باید بدانیم که واقعه مصلوب شدن و قیام مسیح یک رویداد ۱۰۰٪ تاریخی است. رویدادی که هم انجیل، هم نوشته‌های پدران کلیسا^۱ و هم منابع تاریخی غیر مذهبی آن را گزارش کرده‌اند. علاوه بر موارد بالا، تاثیر عظیم واقعه مصلوب شدن و قیام مسیح در تاریخ و بر انسانها، خود گواه از تاریخی بودن آن می‌کند.

در انجیل ما می‌بینیم که یک سوم حجم انجیل (حدود ۲۰ باب از ۸۹ باب) به هفته آخر زندگی مسیح مربوط می‌گردد و در متی ۲۶-۲۸، مرقس ۱۴-۱۶، لوقا ۲۲-۲۴، یوحنا ۱۸-۲۲ و حجم عظیمی از موعظه‌های کتاب اعمال رسولان و تعالیم رسالات بر زیر بنای واقعه مصلوب شدن و قیام خداوندمان عیسی مسیح بنا شده است. پدران اولیه کلیسا نیز مصلوب شدن و قیام عیسی را بدیهی می‌دانستند و نه تنها به آنها بارها اشاره کردند بلکه اساس ایمان آنها بود و هرگز بحثی در بین آنها در مورد واقعیت تاریخی این رویداد نبوده است.

در منابع غیر مذهبی نیز یوسفوس^۲ در کتاب انتیکیتیز^۳، تاسیوس مورخ رومی قرن دوم میلادی، گزارش پلینی جوان^۴ تراژان و لوسیان، طنز نویس قرن دوم، با وجود

^۱ Fathers of the Church: پدران (آباء) کلیسا در واقع به نخستین معلمان و نویسندگان کلیسای مسیحی گفته می‌شود که در دیانت و فضیلت و تجربه و تقوا شهرت داشتند و از اواخر قرن ۱ (میلادی) تا ۷ (میلادی) زندگی می‌کردند. دوره‌ای که شورای نیقیه (council of Nicaea) در ۳۲۵ (میلادی) آن را به دو عهد آباء پیش و پس از نیقیه تقسیم کرد. کلمنس رومی، ایگناتیوس انطاکی، پولیکارپ از میری، قدیس برنابا، یوستینوس شهید، کلمنس اسکندرانی، اوریگنس، ترتولیانوس و کوپریانوس جمعاً مشهور به آباء رسولی، از آباء پیش از نیقیه بودند و سیریل اسکندرانی، اتاناسیوس، یوحنا زین‌دهان، انوسیبوس قیصری، باسیلیوس کبیر، آمبروسیوس میلانی، اوگوستین قدیس، از آباء پس از نیقیه. (مرجع: سایت ویکی‌پدیا)

^۲ Josephus

^۳ Antiquities

^۴ The younger pliny

مسیحی نبودنشان و حتی مخالفت با آن به واقعه مصلوب شدن و قیام مسیح اشاره کرده اند.

وجود صلیب مسیح ، کفن مسیح ، قبر خالی ، تعویض روز شنبه به یکشنبه و ... نیز همه و همه واقعه مصلوب شدن و قیام مسیح را اثبات می کنند.
متنی که در بالا خواندیم اشعیا ۷۰۰ ق م در مورد زحمات مسیح نوشته است، امروز می خواهیم در مورد دلایل این زحمات و قیام مسیح صحبت کنیم.

بخش اصلی:

۱- دلایل و اهمیت مصلوب شدن مسیح:

۱-آمزش گناهان و نجات:

بی شک مهمترین دلیل آمدن مسیح و مصلوب شدنش نجات انسانها از گناهانشان بوده است. اشعیا نبی چنین می گوید:"به سبب تقصیرهای ما مجروح و به سبب گناهان ما کوفته گردید" (اشعیا ۵:۵۲) و کلام خدا در کولسیان ۲:۱۴ چنین می گوید " آن سند قرضها را که به موجب قوانین برضد ما نوشته شده و علیه ما قد علم کرده بود، باطل کرد و بر صلیب میخکوبش کرده، از میان برداشت. و ریاستها و قدرتها را خلع سلاح کرده، در نظر همگان رسوا ساخت و به وسیله صلیب بر آنها پیروز شد." و یوحنا در رساله اش می نویسد: " خون پسر او عیسی ما را از هر گناه پاک می سازد.... اگر به گناهان خود اعتراف کنیم، او که امین و عادل است، گناهان ما را می آمرزد و از هر نادرستی پاکمان می سازد... فرزندانم، این را به شما می نویسم تا گناه نکنید. اما اگر کسی گناهی کرد، شفיעی نزد پدر داریم، یعنی عیسی مسیح پارسا. او خود کفاره گناهان ما است، و نه گناهان ما فقط، بلکه گناهان تمامی جهان نیز." (اول یوحنا ۷، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲)

خدا را شکر برای نجات عظیمش. خون مسیح همه گناهان ما را اعم از گناه اولیه و تمام گناهان گذشته مان را پاک می کند و ما را از عذاب وجدان و محکومیت و لعنت (غلاطیان ۲:۱۳) آزاد ساخته ، نجات می بخشد. این خوش ترین پیغام برای دنیا است و همان خبر خوش انجیل است که همه می توانند از گناه آزاد شده و فرزند خدا گردند (یوحنا ۱:۱۲). مرگ مسیح قدرت گناه را در هم شکست. (عبرانیان ۲:۱۴)

۲- شفای درون:

" خدای آرامش، خود شما را به تمامی تقدیس کند و روح و جان و تن شما تا آمدن خداوندمان عیسی مسیح، بی عیب محفوظ بماند. او که شما را فرامی خواند، امین است و این را خواهد کرد." (اول تسالونیکیان ۵:۲۲ و ۲۴)

° منظور گناه آدم و حوا می باشد که باعث تباهی کل نژاد بشری گشت (رومیان ۵:۱۲) و ما معتقدیم هر شخصی با ذات گناه آلود به دنیا می آید

مسیح را روی صلیب عربان کردند ، همه شاگردانش بجز یوحنا او را تنها گذاشتند ، بر صورتش تف کردند ، او را مسخره کردند ، او را آدم حساب نکردند و " تادیب سلامتی ما بر وی آمد" (اشعیا ۵:۵۲) ، صورت او بخاطر تاج خار و خون و عرق و خستگی و تشنگی " نه صورتی و نه جمالی " داشت . پوست او بوسیله شلاقهای که از استخوان حیوانات بود مثل گوسفندی که پشمش را می برند، کنده شد. او در جنسمانی بخاطر گناهان تمام مردم دنیا در تمام اعصار از غم رو به موت بود ، او تحقیر شد و او همه اینها را تحمل کرد تا امروز ما را شفای کامل درون ببخشد و ما را از تمام احساسات صدمه دیده ، از همه تحقیر شدنها ، از همه آسیب های گذشته و از همه ترسها و غم ها و افسردگی ها و خاطرت بد و بی عدالتیهای که در حق شما شده و از هر آنچه بر ما تاثیر بد گذاشته و به ما ضربه زده است، کاملا آزاد سازد و من در نام عیسی مسیح خداوند دعا می کنم که درون شما کاملا شفا یابد تا مسیحیان سالم از نظر روان باشیم.^۶

۷

۳- شفای بدن :

" از زخمهای او ما شفا یافتیم. " خدای کتاب مقدس و خدای مسیحیت برای جسم و بدن ما نیز اهمیت قائل است. خدا در عهد عتیق هم بیماران را شفا می داد. با آمدن عیسی مسیح شفای الهی بسیار گسترده در اختیار مردم قرار گرفت . رسولان در نام مسیح بیماران را شفا می دادند و تمام کلیساهای دنیا در طول تاریخ ایمان داشته اند که خدا بیماران را می تواند و می خواهد شفا دهد و ملیونها شهادت در این مورد وجود دارد. امروز هم خدا همان خداست و یکی از برکات زخمهای مسیح که از دستها سوراخ شده او نصیب ما می گردد ، شفای الهی است. ما با ایمان به خون مسیح می توانیم برای خود و دیگران شفای الهی بطلبیم.

۴- ریزش روح القدس:

مسیح گفت: «هرکه تشنه است، نزد من آید و بنوشد. هرکه به من ایمان آورد، همانگونه که کتاب می گوید، از بطن او نهرهای آب زنده روان خواهد شد.» این سخن را درباره روح گفت، که آنان که به او ایمان بیاورند، آن را خواهند یافت؛ زیرا روح هنوز عطا نشده بود، از آن رو که عیسی هنوز جلال نیافته بود. " (یوحنا ۷:۲۸ و ۲۹) جلال یافتن اشاره به مصلوب شدن و قیام او دارد و امروز نهر روح القدس همان نهری که در حزقیال ۴۷ می بینیم و همان نهری که پر از آب است (مزمور ۹:۶۵) از درون ما روان است تا باعث تازگی و حیات ما و اطرافیانمان گردد.

^۶ امروزه مسیحیانی زیادی به شفای درون نیاز دارند ، کتاب "شفای احساسات آسیب دیده"، کتاب "پیروزی بر تاریکی ها"، کتاب "شفای درون" ، کتاب "شفا از حس طرد شدگی" و ... می توانند به ما در این موضوع کمک کنند. خداوند در این مورد این موارد را در قلبم اینگونه گذاشته است : "من برای شما زخمی شده ام، پس شما نیازی نیست زخمی بمانید" ، "من دردها و عذابهای که کشیده اید می بینم و درک می کنم و شما را دوست دارم و عدالت را برقرار خواهم ساخت" ، "مثل حزقیال ۳۷ من می توانم روحهای شکسته شما را طوری شفا دهم که هیچ آثاری از دردها و زخمها نباشد" ، "شما بوسیله ملاقات مستمر با من و پر شدن از روح القدس می توانید در آزادی و شادی و تسلی و آرامشی که مسیح برای شما آماده کرده است لذت ببرید" ، "این اتفاقات در زندگی شما ، می تواند عاملی برای رشد بیشتر شما و مبارزه بیشتر با شریر گردد" ، "شما چون خود زخمی شده اید می توانید به ملیونها انسان زخمی در این دنیا خدمت کنید و این هم باعث جلال خدا و هم شفای خودتان و هم شفای دیگران و هم نابودی ملکوت شریر می باشد"
^۷ کتاب "شفای الهی" کتابی عالی در این مورد می باشد.

اگر مسیح مصلوب نمی شد و قیام نمی کرد نه پنطیکاستی وجود داشت و نه پری روح القدس. لیکن پدر را شکر که پسرش عیسی مسیح را فرستاد تا با مرگ خودش روی صلیب، ضمن صلح با ما، برکت ابراهیم را در مسیح عیسی که همانا روح القدس است بوسیله ایمان دریافت کنیم (غلاطیان ۱۴:۳).

روح القدس به ما قوت، تقدس، محبت، شجاعت، حیات، حکمت، عطایا، نحوه درست دعا کردن و آزادی و خیلی چیزهای دیگر را می دهد. روح خدا امروز می خواهد ما را از هر اسارت، هر گناه، هر لعنت، هر بی ثمری و شکستی، هر طلسم و جادویی، هر ترس و عذاب و صدمه عاطفی و روانی به قوت نام و خون عیسی مسیح خداوند آزادی و نجات کامل ببخشد.

۵- غلبه بر شیطان، مرگ، قدرت گناه و جهنم:

آیا ما از شیطان می ترسیم یا شیطان از ما و مسیحی که در ماست می ترسد؟! کلام خدا درباره اقتدار و پیروزی ما بر شریر می گوید: " شما را اقتدار می بخشم که ماران و عقربها و تمامی قدرت دشمن را پایمال کنید، و هیچ چیز به شما آسیب نخواهد رسانید " (لوقا ۱۰:۱۹) در رساله اول یوحنا چنین می گوید: " ای جوانان، به شما نوشتم، زیرا تواناید و کلام خدا در شما ساکن است، و بر آن شرور غلبه یافته اید. " (اول یوحنا ۲:۱۴) و همچنین " ای فرزندان، از خدا هستید و بر آنها غلبه یافته اید، زیرا آن که در شماست (یعنی روح القدس) بزرگتر است از آن که در دنیاست. (روح ضد مسیح) " (اول یوحنا ۴:۴) و در مکاشفه ۱۲:۱۱ می خوانیم " آنان با خون بره و با کلام شهادت خود بر او (شیطان) پیروز شده اند. "

پس می بینیم که هیچ دلیلی برای ترس از شیطان نداریم زیرا پیروزی بر ارواح شریر و شیطان به قوت خون مسیح و کار نجات بخش مسیح میسر و قطعی است. به گفته جان بنیان شیری که در کنار راه است نه پنجه تیزی دارد و نه دندان تیزی، زیرا مسیح همه آنها را در جلجتا کشیده است. مسیح سر شیطان را کوبیده است (بیدایش ۲:۱۵) پاهای میخکوب شده عیسی، سر شیطان را کوبید. هلولویا. با مرگ مسیح قوت مرگ در هم شکسته شده است چون کلیدهای مرگ و حیات در دست عیسی مسیح است (مکاشفه ۱:۱۸) و بعد از این مرگ برای مسیحی نفع است (فیلیپیان ۱:۲۱) چون مرگ برای کسانی که تولد تازه دارند به معنای بودن با خداوند و منجیشان عیسی مسیح تا ابد و الابد است. با مرگ مسیح دیگر مردم مجبور نیستند بخاطر گناهانشان به جهنم بروند بلکه می توانند با ایمان به مسیح و توبه از گناهانشان حیات جاودان را رایگان بدست آورند. خدا را برای فیض عظیمش شکر.

۶- زندگی پیروزمندانه:

^۸ در تاریخ ادبیات مسیحی، کتابی «سیاحت مسیحی» اثر «جان بنیان» (۱۶۸۸ - ۱۶۲۸ م.) کتابی فوق العاده معروف می باشد.

مسیح بر روی صلیب فقیر شد تا ما از فقر او دولتمند گردیم. (دوم قرن‌تیاں ۸:۹) این دولتمندی ربطی به مادیات ندارد بلکه زندگی پر برکت روحانی و کتاب مقدسی برای جلال خدا می باشد. بوسیله کار مسیح زندگی ما همواره در مسیح پیروزمندانه باید باشد و ما باید رایحه خوش بوی مسیح (دوم قرن‌تیاں ۲:۱۴ و ۱۵)، رساله خواندنی او و نور و نمک دنیا باشیم.

یکبار در یک جلسه دعا کسی اینگونه دعا می کرد "بخاطر کار مسیح ما محکوم به پیروزی هستیم" ! هلولویا.

دعای ما و کلام ما قادر به انجام اراده خداست. چون ما دهان خداوند می شویم (ارمیا ۱۵:۱۹) و چون دعا می کنیم خدا می گوید "اینک حاضریم" (اشعیا ۵۸:۹) زندگی پیروزمندانه یعنی زندگی موثر و پر ثمر، یعنی به شباهت مسیح در آمدن، یعنی داشتن زندگی مقدس و پخش محبت مسیح به همه مردم محتاج محبت در دنیا.

مرگ مسیح ثمرات بسیار زیاد دیگری هم دارد که می توانید به کتاب "۵۰ دلیل برای مرگ مسیح" مراجعه کنید و بخوانید.

۲- دلایل و اهمیت قیام مسیح:

قیام مسیح از مردگان بزرگترین رویداد تاریخ بشر و بهترین خبر خوش برای همه انسانها است. قیام مسیح از مردگان اساس مسیحیت است و ما نه فقط باید به آن ایمان داشته باشیم بلکه باید قوت قیام او را بچشم (فیلیپیان ۳:۱۰) همانگونه که باید خود خدا را بچشم (مزمور ۸:۳۴) قیام مسیح چنان واضح است که حتی با قوانین و ابزارهای این دنیا (تاریخ، باستانشناسی و ...) نیز براحتی قابل اثبات است.

۱- قیامت مسیح باعث متمایز و منحصر بفرد بودن مسیحیت نسبت به تمام ادیان و فلاسفه می گردد:

این دنیای که ما در آن زندگی می کنیم شاهد سخنوران عالی، واعظان قوی، مردانی مشهور و تاثیر گذار، و حتی معجزه گرانی بوده است ولی همه آنها بدون استثنا مردند. تمام بنیانگذاران ادیان و فلاسفه مردند. اما مسیح بر مرگ پیروز شد. هلولویا.

او با قیامش از مردگان نشان داد که کلام او تنها کلام نیست بلکه حیات است و معجزات او محدود به زمانی نیست که بر روی زمین بود. او چون امروز هم زنده است. امروز هم معجزات عظیمی می کند که مهمترینش همان بخشیدن تولد و زندگی تازه به انسانهاست.

دنیا شاهد راهنماهای زیادی بوده است و هست ولی عیسی مسیح به عنوان تنها راهنمای همیشه زنده، تنها راه (یوحنا ۶:۱۲) و تنها نام و وسیله (اعمال ۴:۱۲) برای نجات است.

۲- غلبه بر مرگ و اطمینان از قیامت مردگان:

^۹ "انجیل تندرستی و کامیابی" تعلیمی صحیح از کتاب مقدس نمی باشد. (مرجع: سایت آرمان رشدی)

هر روزه در دنیا حدود ۲۰۰ هزار انسان می میرد و میلیونها انسان عزادار هر روز منتظر یک تسلی واقعی است. تمامی ۷ میلیارد جمعیتی که الان روی زمین هستند ۱۰۰ سال بعد می میرند. واعظ، دزد، تحصیلکرده، بی سواد، جوان، پیر، و هر کسی با هر شغلی و هر نوع نحوه زندگی یک روز می میرد. قیام مسیح بزرگترین و واقعی ترین امید برای انسانها است.

دنیا و دشمنان مسیح فکر می کردند که با کشتن مسیح می توانند جلوی کار مسیح را بگیرند، و وقتی مسیح از روی صلیب فریاد زد "تمام شد" (یوحنا ۱۹:۳۰) و وقتی آن سنگ بزرگ را جلوی قبر او گذاشتند، آنها هرگز فکر نمی کردند که مسیح بر مرگ پیروز گردد. سنگ بزرگ غلطانیده شد تا دنیا ببیند و ایمان آورد که مسیح با مرگ خود صاحب قدرت مرگ یعنی شیطان را به زیر کشید و انانی را که در ترس از مرگ زندگی می کنند آزاد کرد. (عبرانیان ۱۵، ۱۴:۲) قبر مهر و موم شده نمی توانست جلوی مسیح خداوند و قیام کرده را بگیرد. او امروز زنده است و به ما اطمینانی ۱۰۰٪ می بخشد که ما هم خواهیم زیست (یوحنا ۱۹:۱۴) و روزی همه ایمانداران را در آسمان ملاقات خواهیم کرد.

۳- تنها شخص زنده می تواند راهنمای ما باشد و ما را عوض کند:

مسیح اشکهای مریم مجدلیه را با قیامش به شادی تبدیل کرد. مسیح یکبار با آزاد کردن مریم از ۷ روح ناپاک او را نجات بخشیده بود (لوقا ۸:۲) و حال که مسیح مرده بود، مریم بینهایت خود را تنها و ناامید می دید ولی مسیح قیام کرده به مریم گفت "چرا گریه می کنی؟". قیام مسیح اشکهای ما را به شادی تبدیل می کند. قیام مسیح فرصتی دوباره به پطرس بخشید که ۲ بار انکار کردن مسیح را جبران کند. شاگردان ترسو و ناامید از جتسمانی (محل دستگیر شدن مسیح) فرار کردند و بجز یوحنا، هیچ کدام در موقع مصلوب شدن خداوندشان نبودند، آنها حتی بعد از شنیدن خبر قیام پشت درهای بسته و قفل شده جمع می شدند. ولی قیام مسیح آنها را به شاهدانی زنده و شجاع و پر از روح القدس تبدیل کرد که نه فقط با زبانشان بلکه با زندگی و معجزاتشان مسیح را بشارت دادند. مرگ آنها نیز به قول ترتولیان^{۱۰} (از پدران کلیسا) بذر کلیسا شد. قیام مسیح آنچه زندگی مسیحیان اولیه را دگرگون کرد که آنها با شادی از مرگ استقبال می کردند. مثل ایگناسیوس^{۱۱} اسقف قرن اول که از کلیسایش می خواست مانع شهادت او نشوند و برای آنان شهید شدن در راه مسیح آرزوی بزرگ بود.

۴- حضور او امروز در بین ما :

مسیح گفت "هر گاه دو یا چند نفر بخاطر اسم من جمع شوند، آنجا در میان ایشان حاضرم" (متی ۱۸:۲۰) و این تحقق نمی یافت مگر بوسیله قیام مسیح.

^{۱۰} Tertullianus (۱۶۰ م) : آثار او عبارتند از: [De](#) - [The Apology](#) - [On Idolatry](#) - [De Spectaculis \(The Shows\)](#) - [Corona \(The Chaplet\)](#) - [To Scapula](#) - [Ad Nationes](#) - [An Answer to the Jews](#) - [The Soul's Testimony](#) - [A Treatise on the Soul](#) - [The Prescription Against Heretics](#) - [Against Marcion](#) - [Against Hermogenes](#) - [Against the Valentinians](#) - [On the Flesh of Christ](#) - [On the Resurrection of the Flesh](#) - [Against Praxeas](#) - [Scorpiace](#) - [Appendix \(Against All Heresies\)](#) - [On Repentance](#) - [On Baptism](#) - [On Prayer](#) - [Ad Martyras](#) - [The Martyrdom of Perpetua and Felicity](#) (Sometimes attributed to Tertullian) - [Of Patience](#) - [On the Pallium](#) - [On the Apparel of Women](#) - [On the Veiling of Virgins](#) - [To His Wife](#) - [On Exhortation to Chastity](#) - [On Monogamy](#) - [On Modesty](#) - [On Fasting](#) - [De Fuga in Persecutione](#) (مرجع: سایت: [http://newadvent.org/fathers](#))

^{۱۱} Ignatius of Antioch (۵۰-۱۱۷ م) : نامه های او عبارتند از: [To the Magnesians](#) - [To the Ephesians](#) - [To Polycarp, Bishop of Smyrna](#) - [To the Smyrnaeans](#) - [To the Philadelphians](#) - [To the Romans](#) - [Trallians](#) (مرجع: سایت: [http://wikipedia](#))

حضور مسیح بین ما یک امر عادی نیست و نباید تبدیل به یک امر عادی گردد. او بین ماست تا ما را عوض کند . او که خدای تغییر ناپذیر است یکی از مهمترین کارهایش این است که ما را تغییر دهد و به شباهت خود بسازد. او در هر بار حضورش با ما کاری دارد. او بین ماست تا در درون ما ، برای ما و بوسیله ما کار کند .

او زنده است تا ما را ملاقات تاره کند، ما را پر از روح القدس سازد . غم ما را به شادی و ضعف ما را به قوت و اسارت ما در گناه را با تقدس و زندگی پیروزمندانه تغییر دهد. حال که مسیح قیام کرده می گوید "تمامی قدرت در آسمان و زمین به من داده شده است " (متی ۲۸:۱۸) پس ما می توانیم با اطمینان به چنین خدای ، زندگی خداپسندانه مسیحی و خدمت پر ثمری داشته باشیم.

نتیجه:

خدا را شکر برای این خدای بی نظیری که ما داریم . ما هر چقدر بیشتر مفهوم مرگ و قیام مسیح را بفهمیم بیشتر در زندگی روحانیمان رشد می کنیم . امروز در مورد حقایقی از کتاب مقدس صحبت کردیم ولی حال می خواهیم دعا کنیم تا این خصوصیات و ثمرات مرگ و قیام مسیح در زندگی ما مشهود گردد . می خواهیم دعا کنیم که خدای زنده امروز کار عظیمی بین ما بکند . قلبهای خود را به حضور او بریزیم و اجازه دهیم امروز خدا در ما کار عمیقی بکند . دعا کنیم.